



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рж1 р 7/2024**  
**26.06.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, судија Марина Милановић, у предмету предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Р4 р-1/24 од 29.05.2024. године, дана 26.06.2024. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, жалба предлагача и потврђује решење Апелационог суда у Крагујевцу Р4 р-1/24 од 29.05.2024. године.

### **Образложење**

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Р4 р-1/24 од 29.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор подносиоца АА из ... којим је тражио да се утврди да је подносиоцу повређено право на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. Устава Републике Србије; ставом другим изреке, одбијен је захтев подносиоца којим је тражио да му се на име новчаног обештећења као правичног вида задовољена пртрпљене нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 800 евра, као неоснован.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу без навођења законских разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба члана 16, 18. и 20. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15 и 92/23) у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и оценио да жалба предлагача није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15 и 92/23).

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Ценећи све критеријуме прописане за оцену повреде права на суђење у разумном року, Апелациони суд у Крагујевцу је утврдио да је предмет спора новчано потраживање тужиоца (накнада штете), да је поступак отпочео подношењем иницијалног акта – тужбе првостепеном суду дана 27.05.2021. године. У наведеном парничном поступку првостепени суд је све радње предузимао ажурно и у законом предвиђеним роковима. Предлагач је поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Р4 р 63/23 који је Основни суд у Крагујевцу решењем од 06.06.2023. године одбио, на наведено решење тужилац је изјавио жалбу која је решењем Вишег суда у Крагујевцу Ржг 46/23 од 01.08.2023. године одбијена као неоснована и потврђено првостепено решење. Првостепени суд је донео пресуду П1 1134/21 дана 25.07.2023. године коју је Апелациони суд у Крагујевцу, одлучујући по жалби тужене укинуо решењем Гж 3185/23 од 05.12.2023. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење. У поновном поступку првостепени суд је донео пресуду П1 1125/23 дана 15.01.2024. године, против које је тужена поново изјавила жалбу, па су списи предмета 15.04.2024. године достављени Апелационом суду у Крагујевцу ради одлучивања о истој. Поступак од дана подношења тужбе 27.05.2021. године до дана подношења приговора 23.04.2024. године трајао је 2 године и 11 месеци. О поднетој жалби у предмету Гж1 796/24 није одлучено од стране Апелационог суда у Крагујевцу, али је оцењујући дужину трајања целог поступка у складу са праксом Уставног суда, Врховног суда, као и Европског суда за људска права, Апелациони суд у Крагујевцу утврдио да приговор подносиоца за повреду права на суђење у разумном року није основан.

Полазећи од напред наведеног правилна је оцена нижестепеног суда о неоснованости приговора, с обзиром на критеријуме за оцену трајања суђења у разумном року прописаним одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Мерила за оцену трајања суђења у разумном року прописана су у члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, према коме се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и изразу одлука.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/2006) прописано је да свако има право да му независтан, непристрасан и законом већ установљени суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Полазећи од наведених материјалноправних одредби у контексту утврђеног чињеничног стања, Врховни суд налази да је првостепени суд одлучујући о приговору предлагача правилно оценио све утврђене чињенице битне за одлуку у овој правној ствари и приликом доношења побијаног решења узео у обзир све наведене околности. Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативно, јер се процењује у сваком конкретном случају, на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева. У конкретном случају утврђено укупно трајање поступка од 2 године и 11 месеци (од дана подношења тужбе суду 27.05.2021. године до дана подношења приговора ради узбрања поступка 23.04.2024. године) није неразумно дуго, па је правилан закључак Апелационог суда у Крагујевцу да је приговор подносиоца очигледно неоснован. Због наведеног ни чињеница да поступак пред другостепеним судом још увек није окончан, није од утицаја на другачију одлуку суда, обзиром да су списи предмета другостепеном суду достављени ради одлучивања о изјављеној жалби 15.04.2024. године, па ће о истој бити одлучено у разумном року.

Из наведених разлога, на основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци решења.

**Судија**  
**Марина Милановић, с.р.**

**ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:**

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу одредбе члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

**За тачност отправка**  
**Заменик управитеља писарнице**  
**Миланка Ранковић**